

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۱۳ جون ۲۰۱۷

طرح "کارورزی" یا چوب حراج زدن به نیروی کار

رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی در حال سازمان دادن یک تعرض وحشیانه بزرگ دیگر به طبقه کارگر ایران زیر نام اجرای طرح "کارورزی" است. اخیراً وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی دولت روحانی از اجرای "طرح کارورزی" و به راه افتادن یک سامانه برای ثبت نام کارورزان خبر داد. وی در مورد آخرین وضعیت ثبت نامها در سامانه کارورزی اعلام کرد: "این سامانه از مصوبات دولت یازدهم بوده است؛ ما در سال ۹۵ در استان هائی به صورت پایلوت این طرح را اجراء کردیم و اشکالات اجرائی را در آوردیم و در سال ۹۶ آن را اجرائی کردیم". طرح "کارورزی" به دنبال طرح شکست خورده ای در دستور کار دولت روحانی قرار گرفته است که در دولت احمدی نژاد از آن به عنوان طرح "شاگرد استادی" یاد می شد. دست اندر کاران دولت روحانی این طرح را درست پس از آن که نتوانستند طرح ضد کارگری اصلاح قانون کار را با توجه به اعتراضات کارگران به مرحله عمل در آورند، در دستور کار خود قرار دادند. به طوری که یکی از اعضای شورای عالی کار (خدائی) در مصاحبه با ایلنا صراحتاً مطرح می کند: "قرار نبود که با بازپس گیری لایحه اصلاح قانون کار شاهد زایش طرحی دیگر باشیم که عقب ماندگی را به حیطه روابط کار بازگرداند". همچنین در رابطه با این طرح بسیاری از حقوقدانان نظام طرح مزبور را مغایر با قانون کار رژیم خوانده اند و حتی مهره های جمهوری اسلامی در تشکل های رژیم ساخته در محیط های کارگری آن را مغایر قانون کار و سلب کننده امنیت شغلی کارگران اعلام کرده اند. به رغم این، دولت روحانی با پیگیری تمام مشغول اجرائی کردن این طرح در جهت منافع سرمایه داران و کارفرمایان زالو صفت می باشد. اما این طرح که وزیر کار مدعی است در سال ۹۵ به صورت آزمایشی در تعدادی از استان ها اجراء شده و اکنون هم "اشکالات اجرائی اش" برطرف گشته چیست؟

بر اساس نسخه اولیه "طرح کارورزی" وزارت کار جمهوری اسلامی، فارغ التحصیلان لیسانس و بالاتر واجد شرایط این طرح، ابتداء در اداره های کاربابی در سراسر کشور ثبت نام می کنند و سپس با گذشت سه ماه باید در سامانه کارورزی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی نام نویسی کنند تا امکان یابند که به کارگاه ها معرفی و به عنوان کارورز مشغول دریافت آموزش (بخوان بیگاری) شوند. پس از این که فرد جویای کار در سامانه های "کار ورزی" وزارت کار ثبت نام نمود، دولت وی را به کارخانه ها و شرکت هائی که دنبال کار آموز و در واقع کارگر مجانی هستند، معرفی می کند. کارگران جدید باید به مدت ۴ تا ۶ ماه در آن کارخانه و شرکت کار کنند تا آموزش لازم را

ببینند. در تمام این مدت کارگران برای تأمین زندگی خود هیچ مبلغی از طرف صاحبان کار دریافت نخواستند کرد، چرا که طبق طرح مزبور کارفرمایان هیچ تکلیفی برای پرداخت حقوق و دستمزد به آموزش گیرندگان نخواستند داشت و تنها دولت مبلغ ناچیزی که معادل یک سوم حداقل دستمزد می باشد (که حتی به سختی می تواند هزینه رفت و آمد کارگران به محل کار را تأمین نماید) به آن ها پرداخت خواهد کرد. پس از پایان این دوره بیگاری، شرکت یا کارخانه مزبور در صورت تمایل می تواند، کارگر به اصطلاح آموزش دیده را استخدام کند. بر اساس این طرح، دولت تا دو سال سهم حق بیمه کارفرما برای این کارگر را هم به کارفرمایانی که کارگران آموزش دیده را استخدام کنند، پرداخت خواهد کرد.

همانطور که معلوم است بر اساس "طرح کارورزی" وزارت کار جمهوری اسلامی دولت با پرداخت مبلغ ناچیز ۳۰۰ هزار تومان که در واقع کمتر از یک سوم حداقل دستمزد ۹۳۰ هزار تومانی تعیین شده از سوی شورای عالی کار می باشد، آن هم از حساب "بیت المال" برای مدت ۴ تا ۶ ماه نیروی کاری را در اختیار سرمایه داران قرار می دهد که بدون پرداخت کمترین مزدی به آنان، به هر شکل که می توانند، این نیروی کار را تحت استثمار قرار بدهند و شیرۀ جانشان را بکشند. در این طرح جدید دولت روحانی حتی برای سرمایه داران زانو صفت - که دست اندر کاران جمهوری اسلامی، آن ها را "کارآفرین" می نامند - هیچ گونه محدودیتی برای تمدید زمان به اصطلاح آموزش در نظر گرفته نشده است. در نتیجه "کار آفرینان" استثمارگر می توانند مدت های مدیدی کارگر بی مزد در اختیار داشته باشند و بدون صرف هزینه ای، از قبل کار و رنج کارگر بر ثروت و سرمایه خود بیفزایند.

در رابطه با استخدام کارگران بی مزد یا به اصطلاح تحت آموزش که در طرح کارورزی چشم انداز استخدام آن ها در صورت تمایل کارفرما قرار داده شده باید گفت در شرایطی که سرمایه داران زانو صفت عملاً برای ماه ها دستمزد کارگران استخدامی خود را نمی پردازند و مدت هاست که یکی از بزرگترین معضلات کارگران حقوق های معوقه آن ها می باشد، چگونه می توان انتظار داشت که کارفرماها پس از پایان دوران آموزشی به استخدام این کارگران بی مزد بپردازند. به عکس، طرح مزبور به سرمایه داران امکان می دهد که پس از ۴ یا ۶ ماه بهره وری از کار مجانی، براحتی کارگران دیگری را تحت نام "کارورزان" برای آموزش درخواست کرده و مجدداً از نیروی مجانی کار آن ها سوء استفاده کنند. به واقع در شرایط کنونی با توجه به چند میلیون کارگر بیکار و با توجه به توازن قوای کنونی بین کارگران و کارفرمایان، مفهوم واقعی طرح "کارورزی" آن است که به سرمایه داران امکان می دهد که به طور قانونی از نیروی کار مجانی سود برده و پس از پایان دوران کارآموزی، کارگر آموزش دیده را به حال خود رها سازد.

موضوع دیگر در رابطه با طرح مزبور این است که در حالی که در تبلیغات دولت روحانی طرح کارورزی برای آموزش و استخدام فارغ التحصیلان لیسانس و بالاتر که بخش بزرگی از ارتش بیکاران را تشکیل می دهند، مطرح شده اما خدائی، عضو به اصطلاح کارگری "شورای عالی کار" جمهوری اسلامی در مصاحبه با ایلنا در باره این طرح می گوید: "معلوم نیست که چرا در اجرای این طرح به کارفرمایان اجازه داده شده است تا کارورزانی با مدارک فوق دیپلم استخدام کنند و از معافیتی بیش از حق بیمه برخوردار شوند". به استناد گفته این عضو شورای عالی کار رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی، مسئولین وزارت کار عملاً سطح تحصیلات کارورزان را از فوق لیسانس به فوق دیپلم تغییر داده اند که در این صورت طرح ضد کارگری "کارورزی" بخش هر چه بزرگتری از ارتش بیکاران را شامل شده و بر سرنوشت آن ها تأثیر خواهد گذاشت. طرحی که خلاف فصل پنجم قانون کار که به تفصیل شرایط "کارآموزی" را توضیح داده تدوین گشته و عملاً کارگر را از دریافت حداقل حقوق قانونی به بهانه این که کارگر نیست، بلکه کارآموز است محروم می سازد.

به توجه به واقعیت های فوق، طرح "کارورزی" را تنها می توان هدیه دولت روحانی به بورژوازی دندان گرد ایران دانست که در تمام این سال ها با به شیشه کردن خون کارگران ، با تحمیل مصیبت های گوناگون به آن ها ، به ثروت های عظیمی دست یافته است. از این روست که اگر در جریان بازدید روحانی از معدن یورت آزادشهر، کارگران با همه خشم و نفرت به حق خود ، ماشین این جنایتکار را آماج حملات خود قرار داده و وی را مجبور به فرار نمودند ، همین سرمایه داران در دوران انتخابات اخیر از هیچ کوششی برای معرفی روحانی به عنوان کاندیدای اصلح نظام سرمایه داری حاکم کوتاهی نکردند. بنابراین هم شادباش های سرمایه داران ز الوصف قابل فهم است و هم دهن کجی دولت روحانی به کارگران و ارائه مجانی نیروی کار آن ها در قالب طرح کارورزی به کارآفرینانی که با همه وجود بر ضد کارگر می باشند.

کارگران ما باید بدانند که بر اساس تجربیات تاریخی، آینده از آن کارگران می باشد و تنها با مبارزه به هر شکل ممکن با سرمایه داران و رژیم حامی شان، جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته اش می توان راه رهایی از قید سرمایه و آینده روشن کارگران را تسهیل و متحقق ساخت.

به نقل از : ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران
شماره ۴۱ ، پانزدهم خرداد ماه [جوزا] ۱۳۹۶